

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie B. C. oskarżonego z art. 157 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 17 marca 2026 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Rzeszowie o przekazanie sprawy do rozpoznania
innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie postanowieniem z dnia 23 grudnia 2025 r., sygn. II K 521/25, zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy B. C.. W złożonym wniosku orzekający w sprawie jednoosobowo sędzia X. Y. przedstawił obszerną argumentację wskazującą na wystąpienie w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie uchybień dotyczących bezpodstawnego zobowiązania go do orzekania w II Wydziale Karnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż przytoczone w nim argumenty nie wskazują, aby w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki skutkujące koniecznością przekazania sprawy innemu

równorzędnemu sądowi i to z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Oczwistym jest, że zarówno zachwianie swobody orzekania jak i obawa o rozpoznanie sprawy w sposób obiektywny są czynnikami warunkującymi skorzystanie z instytucji art. 37 k.p.k., jednakże przepis ten nie służy do rozwiązywania bieżących problemów organizacyjnych sądu. Nie powielając argumentacji zawartej w bardzo wielu wcześniejszych orzeczeniach wydanych przez Sąd Najwyższy z wniosku tego Sądu, w którym jednoosobowo orzekł sędzia X. Y., wskazać należy, że obecny wniosek złożony w trybie art. 37 k.p.k. jest kolejną próbą nadużycie tej instytucji mającą prowadzić do rozstrzygnięcia sporu tego sędziego z kierownictwem Sądu. Wcześniej sędzia X. Y. nieudolnie próbował zawiesić postępowanie w tej sprawie, a po uchyleniu jego postanowienia z dnia 8 października 2025 r., złożył do Sądu Okręgowego w Rzeszowie wniosek z 24 listopada 2025 r. o rozstrzygnięcie wątpliwości co wykonania orzeczenia tego sądu z 14 listopada 2025 r., którym to postanowieniem uchylono postanowienie o zawieszeniu postępowania. Podkreślić należy, że takie postępowanie sędziego w tej sprawie spowodowało już wniesienie przez pokrzywdzonego skargi na przewlekłość postępowania jak i wniosku o wyłączenie sędziego X. Y., o co prawdopodobnie sędziemu właśnie chodzi.

Zwracanie się w takiej sytuacji do Sądu Najwyższego z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. jest niedopuszczalne i wskazuje na całkowite niezrozumienie istoty wymiaru sprawiedliwości i sprawowanego urzędu sędziego szczególnie, że sędzia X. Y. zauważył w swoim postanowieniu z dnia 23 grudnia 2025 r., iż znane jest mu orzecznictwo Sądu Najwyższego odnoszące się do rozwiązywania bieżących problemów organizacyjnych sądów.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[J.J.]

[r.g.]

